

De verloren zoon

Jullie worden thuis verzorgd. Je hebt een dak boven je hoofd, drie keer per dag eten, een bed, schone kleren en noem maar op. Alles wat je nodig hebt is er. Je gaat naar school. Het ontbreekt je aan niets ontbreekt. Er wordt als het goed is van je gehouden. En toch, er komt een dag dat je tegen je vader en moeder zegt: 'Het was goed, ik weet dat jullie veel van mij houden, maar ik ga, ik ga de wereld verder verkennen.'

Nou was er een jongen die samen met zijn vader en zijn broer woonde. En net als jullie had hij alles wat hij nodig had om gelukkig te kunnen opgroeien. De vader en de twee zonen werkten met z'n drieën op het land, of beter gezegd, zijn vader en zijn broer werkten. De jongen zelf lag op de akker een beetje naar de lucht te kijken en naar een kevertje dat over zijn voet kroop. Ondertussen vroeg hij zich af of dit het nou was. Er moest meer zijn. De wereld was groter. Hij ging naar zijn vader, vroeg zijn deel van het geld, kreeg dit en trok de wijde wereld in. Zijn vader vond dat hij dan maar op onderzoek moest uitgaan. Hij trok van land tot land en maakte overal vrienden, maar zijn geld was ook al snel op. Op zekere dag was zijn geld op, hij was arm en niemand keek meer naar hem om. Van de honger ging hij bij een boer werken en werd varkenshoeder. Hij keek naar de varkens die schillen aten en hij kreeg niets van de boer. Jongens dan ben je echt arm ...

Op zekere dag lag hij in het veld en hoorde opeens heel zielig gemekker. Het kwam niet dichterbij en ging ook niet verder weg. Terwijl hij lag te luisteren naar het gemekker, zag hij in de verte een gestalte naderen. Hij zag dat het de herder was die naar zijn schaap zocht. Hoe was dat schaap daar gekomen? Nou, dat ging als volgt.

[Je kunt hier ook eerst door de kinderen laten bedenken hoe dat nou met het schaapje was gegaan]

Er was eens een schaapje dat zo benieuwd was wat er achter de struiken te vinden was. Hij liep achter de struiken en ontdekte verderop nog meer struiken. Hij werd steeds nieuwsgieriger, want het was leuk en er was veel te zien en te kauwen. Hij dacht helemaal niet meer aan de anderen, maar ging zijn neus achterna. Ongemerkt was hij de kudde helemaal uit het oog verloren en had al een grote afstand afgelegd.

Aan het einde van de middag miste de herder zijn schaapje en hij besloot om het te gaan zoeken. Hij liet zijn kudde achter en liep al luisterend te zoeken. Wat was het schaapje ver weg! Hij had al een heel eind gelopen. Hij wilde het per se vinden. Met de nacht die komen zou had het schaapje niet veel kans. Eindelijk hoorde hij gemekker. En gelukkig, daar was het schaapje. Hij zakte door de knieën en maakte heel voorzichtig de vacht los van een lelijke doornstruik. Die doorns waren zo scherp dat hij zijn arm eraan verwondde. Terwijl hij het schaapje losmaakte, sprak hij het geruststellend toe: 'Ik ben zo blij dat ik je weer heb gevonden.'

[Vraag aan de kinderen] Hoe denken jullie dat het schaapje zich voelde?

Heel voorzichtig zette de herder het kleine schaapje op zijn schouders en meteen viel het beestje in slaap, zo moe was het geworden van de lange tocht en de angst omdat het vastzat aan de doornenstruik. De herder liep weer terug naar de kudde. Hopelijk was daar nog alles in orde.

De varkenshoeder had het allemaal gezien. Hij had zich niet bewogen en geen geluid gemaakt. Hij was onder de indruk van wat hij had gezien. Er begon bij hem een verlangen te groeien en een gedachte op te komen. Weten jullie wat hij dacht?

Het was even stil. Een leerling zei: 'Hij moet weer naar huis.' Dat deed de jongen ook, maar hoe dat ging is weer een heel ander verhaal.

Vrij naar het verhaal uit de Bijbel, Lucas 15:11-32